

Z tych powodów wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o uchylenie wyroku wydanego w sprawie T-162/07 oraz o rozstrzygnięcie sporu co do istoty, względnie o skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Firenze (Włochy) w dniu 18 listopada 2009 r. — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università di Pisa

(Sprawa C-452/09)

(2010/C 24/58)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte di Appello di Firenze

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle.

Strona pozwana: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università di Pisa.

Pytania prejudycjalne

- 1) czy zgłoszenie zgodnie z prawem przez państwo włoskie zarzutu pięcioletniego lub dziesięcioletniego przedawnienia prawa wynikającego z dyrektywy 82/76/EWG⁽¹⁾ w odniesieniu do okresu poprzedzającego przyjęcie pierwszych włoskich przepisów transponujących jest zgodne ze wspólnotowym porządkiem prawnym w taki sposób, że korzystanie z ww. prawa mającego charakter majątkowy lub ewentualnie możliwość wniesienia skargi odszkodowawczej nie zostaną ostatecznie uniemożliwione?
- 2) czy z drugiej strony wykluczenie jakiegokolwiek możliwości zgłaszania zarzutu przedawnienia jako ostatecznie uniemożliwiającego korzystanie z ww. prawa jest zgodne ze wspólnotowym porządkiem prawnym?
- 3) czy wykluczenie jakiegokolwiek możliwości zgłaszania zarzutu przedawnienia do chwili ustalenia przez Trybunał Sprawiedliwości naruszenia prawa wspólnotowego (w niniejszym przypadku do 1999 r.) jest zgodne ze wspólnotowym porządkiem prawnym?

- 4) czy, jak orzeczono w wyroku w sprawie Emmott wykluczenie w każdym wypadku jakiegokolwiek możliwości zgłaszania zarzutu przedawnienia do chwili należytej transpozycji do prawa krajowego (co w niniejszym przypadku w ogóle nie nastąpiło) dyrektywy, w której uznaje się prawo zgłaszania takiego zarzutu jest zgodne ze wspólnotowym porządkiem prawnym?

(¹) Dz. U. L 43, s. 21.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-453/09)

(2010/C 24/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Triantafyllou i B.-R. Killmann, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 96 i art. 98 dyrektywy w sprawie systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy, stosując obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej wobec dostaw, przywozów oraz wewnątrzspółnotowego nabycia niektórych żywych zwierząt, w szczególności koni, które nie są przeznaczone do produkcji środków spożywczych dla ludzi i zwierząt;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona w związku z obniżoną stawką podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „podatkiem VAT”) wprowadzoną przez Republikę Federalną Niemiec przy dostawie, przywozie i wewnątrzspółnotowym nabyciu żywych zwierząt, w szczególności koni, nawet jeśli zazwyczaj nie są one